

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động

Nguồn: <http://vnthuquan.net/>

Tạo ebook: Nguyễn Kim Vỹ.

MUC LUC

[Lời Mở Đầu](#)

[Truyện 1](#)

[Truyện 2](#)

[Truyện 3](#)

[Truyện 4](#)

[Truyện 5](#)

[Truyện 6](#)

[Truyện 7](#)

[Truyện 8](#)

[Truyện 9](#)

[Truyện 10](#)

[Truyện 11](#)

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Lời Mở Đầu

Này các ông, tại sao con người lại phải bò lết trên mặt đất? Nếu loài người có quyền năng hơn loài thú thì y phải bay cao hơn chim, lẹi nhanh hơn cá chứ? Tại sao y không làm được như vậy? Phải chăng đó là quan niệm duy vật về bản chất của mình? Tư tưởng y chỉ nghĩ rằng mình chỉ có thể đi được mà thôi. Tùy cảm nghĩ mà con người bị giới hạn hay không giới hạn, tự do hay nô lệ. Nếu biết rõ mình và phát triển khả năng của mình một cách đúng đắn, họ có thể làm gần như mọi chuyện...

(Đây là lời nói của một vị Đạo Sĩ Ấn độ tên là Bakhir . Vị này có thể bay đi trên không rất nhanh... trích từ trong sách Hành Trình Về Phương Đông do Nguyễn Phong dịch)

*Những câu chuyện sau đây do nhà văn Đoàn Văn Thông dịch thuật.

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 1

Anh Bùi Việt Chiến

Trong khi cả nước Việt Nam đang dậy lên vấn đề sôi nổi về hài cốt quân nhân Mỹ và nhất là khi vấn đề MIA được chính phủ Hoa Kỳ nêu lên hàng đầu cho tiến trình Bang giao Việt Mỹ thì từ khắp nơi trong nước bắt đầu lộ diện những con người có khả năng kỳ lạ. Họ có thể tìm ra nơi có hài cốt của những người đã chết bị mất tích. Ở miền Bắc cũng như miền Nam Việt Nam có nhiều nhân vật lạ lùng này xuất hiện. Theo lời đồng bào ở miệt Hậu Giang và Tây Ninh thì có những vị đạo sư quanh năm ngồi tu niệm trong các hang động hay cốc và họ có khả năng chỉ dẫn cho một số bôn đạo những hài cốt của thân nhân họ bị mất tích trong cuộc chiến VN ngay từ thời Pháp thuộc đến nay. Ở Huế có vị chỉ chỗ có thi hài những người chết trong biến cố Mậu Thân cho thân nhân đem về chôn cất. Điều kỳ lạ là những vị đó không dùng tới môn cảm xạ học mà chỉ dùng phương thức Thiền Định, quán tưởng mà thôi.

Mới đây tại Đà Nẵng lại xuất hiện một nhân vật lạ lùng có khả năng tìm kiếm thi hài của những người bị mất tích vô cùng chính xác. Nhân vật đó có tên là Bùi Việt Chiến. Anh này đã giúp cho vô

số người tìm lại được hài cốt của những người mất tích bằng một phương thức đầy vẻ siêu linh huyền bí. Khi muốn tìm kiếm thi hài người nào thì điều trước tiên thân nhân người đó phải trực tiếp gặp anh Chiến với tất cả lòng thành và sự liên hệ huyết thống, người thân nhân ấy sẽ nói rõ họ, tên, ngày sinh tháng đẻ và nơi sinh quán của người bị mất tích cho anh Chiến biết.

Sau khi đó, anh Chiến thắp một bó nhang đến khấn vái nơi bàn thờ tổ tiên của anh rồi bắt đầu ngồi xếp bằng tĩnh tọa trên bộ phản, mắt nhắm nghiền, còn hai tay thì ôm lấy đầu. Khoảng 20 phút sau, cả thân mình anh Chiến chao đảo rồi bắt đầu lắc lư qua lại từ chậm đến nhanh dần. Kế đến đầu không còn quay quanh hay lắc lư nữa mà nghiêng hẳn về một phía. Theo những người đã từng chứng kiến thì chính đó là hướng của thi hài người mất tích. Đến giai đoạn này, cả người anh Chiến như được tăng cường bởi một sức mạnh vô hình nào đó làm tung anh xuống khỏi tấm phản đồng thời mắt anh mở lớn, hai tay đưa thẳng lên trời và bắt đầu đi nhanh như đang chạy theo hướng mà lúc tĩnh tọa đầu anh đã nghiêng về hướng đó. Cuối cùng anh đến một bãi đất lầy lội anh nói to:

- Đó đó, ngay trước mắt tôi, đào lên, đào lên! Những người chạy theo anh Chiến đã chuẩn bị đầy đủ cuộc xêng vôi vãi đào bới và một lúc sau họ thấy một bộ xương của người quá cố. Anh Chiến đã giúp cho hàng trăm người tìm lại được hài cốt thân nhân bị thất lạc và sự chính xác hơn 90%. Các nhà báo và cả những người nước ngoài đã đến phỏng vấn tìm hiểu.

Hiện nay hàng ngày có hàng chục người túc trực tại nhà anh Bùi Văn Chiến để nhờ anh xuất thần chỉ chỗ có thi hài người thân của họ. Anh Chiến không đòi hỏi tiền bạc quá nhiều chỉ một ít lễ vật hương hoa hoặc tiền mọn để sắm hương đèn mà thôi.

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 2

Anh Đỗ Bá Hiệp

Tại Việt Nam, những người có khả năng nhìn xuyên qua mặt đất và tìm ra thi hài người mất tích không hiếm. Một tài liệu được tặng tải trong Bán Nguyệt San Thế Giới mới xuất bản tại Saigon vào tháng 3 năm 1993 có nhắc đến một người có khả năng siêu phàm vì người ấy đã nhìn xuyên được vào lòng đất, người VN này có tên là Đỗ Bá Hiệp.

Như đã trình bày từ trên anh Hiệp có thể dùng mắt trần để tìm kiếm những gì bị chôn sâu trong lòng đất vì thể hiện nay tại VN (nơi mà chiến tranh đã khiến cho bao nhiêu người phả I chết và thân xác họ thất lạc khiến một số lớn thân nhân không thể tìm thấy để đem về mai táng) nhiều người đang cần đến anh để tìm kiếm những thi hài, thân xác của người thân bị thất lạc. Anh Hiệp còn có khả năng đoán định được thân xác, hài cốt nào là của thân nhân nào, một điều mà các nhà khoa học khó mà giải thích được tại sao, nguyên nhân nào đã giúp anh có khả năng lạ lùng ấy. Điều đặc biệt là anh Hiệp cũng như bao nhiêu người có khả năng nhìn xuyên qua lòng đất chỉ thực hiện các khả năng của mình khi cần thiết phải giúp đỡ ai hay làm việc đáng làm chứ không bao giờ dùng khả năng ấy để mưu cầu lợi riêng cả. Lúc đầu, nhiều người sống gần anh Hiệp không thấy có điều gì khác lạ Ở người anh ngoài công việc thường ngày là nghiên cứu khoa học. Nhưng dần dần những tin đồn về anh lan dần mãi ra khi biết anh có khả năng kỳ lạ nhưng anh hay dấu diếm và không muốn khả năng mình trở thành những bàn tán xôn xao cho mọi người.

Nhưng dần dần anh không còn dấu được nữa, nhất là sau vụ Ông Nho ở Saigon ra tận ngoài Bắc để nhờ anh tìm và chỉ ngôi mộ của cụ thân sinh mình và anh Hiệp đã chỉ đúng nơi chôn thân xác của người quá cố một cách chính xác.

Được biết hai vợ chồng ông Phạm Huy Nho hiện cư ngụ tại số nhà 27 đường phố Đông Du Saigon. Trước đó khoảng 50 năm, gia đình ông Nho ở Hà Nội và sau đó ông Nho vào Saigon lập nghiệp. Đã bao lần ông và vợ đi Hà Nội để tìm cho được ngôi mộ người cha nhưng không thể nào tìm thấy vì qua bao nhiêu năm xa cách, hơn nữa lại trải qua các cuộc chiến tranh bom đạn, ngôi mộ coi như đã bị san bằng hoàn toàn.

Về sau, khi nghe tin anh Đỗ Bá Hiệp có khả năng phát hiện các thi hài trong lòng đất cùng biết luôn các liên hệ thân thuộc của thi hài đó với thân nhân, ông bà Phạm Huy Nho đã hối hả đi Hà Nội. May mắn là họ đã gặp anh Hiệp và được anh nhận lời giúp đỡ.

Sau khi nghe ông Nho trình bày về ước vọng của mình là tìm cho được mộ của người cha, anh Hiệp ngồi yên lặng một lát, mắt nhìn vào khoảng không rồi sau đó anh chậm rãi nói với hai vợ chồng ông Nho như sau:

- Ông bà cứ yên tâm , thế nào tôi cũng tìm ra mộ cụ thân sinh của ông thôi. Theo tôi thấy thì mộ của cụ hiện đang nằm ở một vị trí gần góc một đám ruộng lớn, mai một tôi sẽ cùng với ông bà đến đó.

Anh Hiệp còn cho ông bà Nho biết thêm một số chi tiết khác về người quá cố như sau:

- Ông cụ mất tại ngoại ô Hà Nội, tại làng Vẽ, khoảng 54 hay 56 tuổi. Riêng cụ bà thì mất tại Saigon và cụ bà sống rất thọ, đến 90 tuổi.

Sáng hôm sau anh Hiệp cùng hai vợ chồng ông bà Nho đi xe đò về làng Đông Ngạc. Làng này thường gọi là làng Vẽ (thuộc huyện Từ Liêm Hà Nội). Khi ba người đi vào một vùng ruộng khô rộng lớn, anh Hiệp đảo mắt nhìn quanh như tìm kiếm cái gì và cuối cùng anh bước để một. khoảng đất,

chỉ tay vào một nắm đất đất nhỏ ở góc ruộng rồi nói:

- Đây chính là ngôi mộ của cụ thân sinh ông đây. Sau đó anh Hiệp lại chỉ tay về một gò đất cao ở đằng xa và nói:

- Còn gò đất kia là nơi có ngôi mộ tổ của gia đình ông. Có lẽ ông không biết. Sau này nếu có điều kiện ông nên tu sửa lại cho đàng hoàng.

Hai vợ chồng ông Ngo rất ngạc nhiên, họ nhìn sững vào anh Hiệp và thầm hỏi tại sao người ông trẻ tuổi này lại biết rõ về mồ mã người thân của giòng dõi gia tộc họ được. Hai vợ chồng ông Nho đang ngỡ ngàng thì anh Hiệp lại chỉ tay xuống cái nắm đất nhỏ nơi góc ruộng và nói:

- Tôi chỉ cho hai ông bà thêm một điều nữa để khẳng định là dưới nắm đất này là hài cốt của ông cụ nhà. Đặc biệt nhất là cụ thường để râu hình chữ nhân ( ) và khi mất vẫn để y nguyên kiểu râu ấy.

Ông Nho vô cùng kinh ngạc và xúc động vì quả thật bức ảnh của cụ thân sinh ông hiện còn thờ ở Saigon cũng cho thấy ông cụ để râu theo kiểu chữ nhân. Làm sao ở Hà Nội mà anh Hiệp lại có thể biết được mặt mũi, cách để râu của ông cụ? Nhưng điều kỳ lạ hơn nữa là sau đó , anh Hiệp còn cho biết cuộc sống của gia đình ông Nho lúc ông còn bé. Anh Hiệp nhìn vào khoảng không như đọc từ những giòng chữ trong không gian rồi chậm rãi kể tiếp :

- Hồi đó, gia đình ông cũng thuộc vào hàng khá giả ở trong vùng. Ông cụ có ruộng vườn nhà cửa nhưng sống đạm bạc. Có điều đáng nói là ông cụ rất xung khắc với ông.

Ông Nho nhìn vợ gạt đầu mấy cái tỏ dấu hiệu công nhận điều anh Hiệp nói là đúng.

Một lát sau anh Hiệp lại hỏi :

- Có điều lạ là có lẽ anh có một người anh em ruột phải không?

- Dạ có! Tôi có một người em ruột.

Anh Hiệp cướp lời:

- Nhưng anh ấy đã qua đời!

- Phải, nhưng làm sao anh lại biết được.

Anh Hiệp lại nhìn vào khoảng không và nói :

- Vì tôi đã thấy, tôi thấy họ đến trước mặt tôi. Hai người, ông cụ và người thanh niên có gương mặt giống ông. Họ rất vui mừng khi biết hai ông bà đã có ý đi tìm mộ chí của họ để thăm viếng.

Tự nhiên một luồng hơi lạnh xuyên suốt vào cơ thể hai vợ chồng ông Nho khi nghe anh Hiệp nói câu đó. Rồi anh Hiệp lại tiếp lời:

- Lòng thành tâm và tình máu mủ ruột thịt, sợi dây liên lạc tâm linh đã dẫn dắt họ đến. Tôi thường thấy được họ, họ ở cõi giới khác, họ cũng có thiện tâm và nhiều ao ước, không có gì để sợ sệt. Có điều là không hiểu tại sao tôi lại không thấy được ngôi mộ của người anh hay người em của ông ?

Ông Nho nói:

- Tôi có người em trai đúng như anh đã nói. Em tôi đã mất lúc chưa đầy 30 tuổi và an táng tại Nam

Định.

Câu chuyện hai vợ chồng ông Nho nhờ anh Hiệp tìm ngôi mộ của cụ thân sinh chẳng mấy chốc lan truyền khắp Hà Nội, sau đó lan cả vô Nam. Nhiều người nôn nóng chờ đợi có dịp được gặp anh Hiệp để nhờ anh chỉ chỗ chôn cất của người thân đã thất lạc. Trong khi đó anh Hiệp càng ngày càng bận rộn trong công việc giúp đỡ nhiều người để tìm kiếm thi hài, mộ chí những người bị mất tích. Nhiều chuyện có thật kể về khả năng lạ lùng của anh Hiệp được nhiều người truyền miệng nhau và cả báo chí cũng đăng tải.

... Anh Hiệp sống với mọi người, với mẹ, vợ và hai con, bình thường, rất bình thường và giản dị, trong một căn hộ quá chật hẹp của một trung cụ Anh giản dị rất mực, xuyên soàng trong ăn mặc, song lại rất giàu nhiệt tình, vô tư, trung thực và hào hiệp, đã giúp ai là chu đáo tận tình đến nơi đến chốn và tuyệt nhiên không cầu lợi. Chỉ có điều (có lẽ các nhà khoa học sẽ tìm được cách lý giải chẳng), từ hai mươi năm nay, một ngày đêm 24 tiếng anh chỉ ngủ có 2 tiếng mà vẫn cảm thấy bình thường.

Câu chuyện có thật sau đây đã chứng minh về khả năng kỳ diệu có tính cách siêu phàm mà anh Đỗ Bá Hiệp đã có được. Có lần một người đàn bà Hoa Kỳ sang Việt Nam với mục đích là tìm kiếm thi hài của người con trai bà lúc chiến đấu ở Vietnam. Người lính Mỹ này đã tử thương trong một cuộc hành quân ở Tây Ninh. Người đàn bà này khi đến Saigon, bà chỉ có trong tay độc nhất một lá thư của con trai bà đã gửi cho bà trước khi tử trận, tuy nhiên bà rất tin tưởng rằng bà sẽ tìm thấy được hài cốt con bà vì bà đã nghe và tin rằng ở VN hiện đang có một người có khả năng siêu linh có thể tìm được hài cốt người chết bị thất lạc và bà đã liên lạc và yêu cầu được giúp đỡ.

Anh Hiệp đã sẵn sàng đi Tây Ninh với người đàn bà Hoa Kỳ cùng với một số nhân viên nhà nước. Khi họ đến được nơi mà theo linh cảm của anh Hiệp thì: "Tôi không nghĩ rằng con bà ở khoảng đó", họ xuống xe và đi bộ. Qua một khoảng cây cối rậm rạp, họ đến một bãi đất hoang có nhiều gò đồng. Bỗng nhiên anh Hiệp dừng lại nhìn chăm chăm về phía trước rồi quay qua nói với người đàn bà Hoa Kỳ:

- Con bà đang đến đó, anh ta có vẻ hớn hởi vì đã gặp được bà. Tuy nhiên anh ấy chạy khắp khểng.
- Người đàn bà Hoa Kỳ vừa rơm rớm nước mắt vừa tỏ vẻ ngạc nhiên.
- Trời ơi! Ông thấy con tôi sao? Đúng, đúng là con tôi bị chân thấp chân cao.

Rồi bà lôi từ xách tay ra một tập ảnh trao cho anh Hiệp, bà nói:

- Ông hãy xem qua và nhận dạng con trai tôi có giống như người ông vừa nói mới chạy đến đó không?

Anh Hiệp đỡ lấy tập ảnh và vội vàng xem qua từng tấm và anh dừng lại ở 1 tấm hình rồi nói:

- Đây, thưa bà, đây chính là con trai bà.

Người đàn bà Hoa Kỳ run run đỡ lấy tấm hình, và ép sát vào ngực mình, nước mắt tuôn tràn. Bà

nghe nói:

- Ông Hiệp! Ông là một con người siêu đẳng, ông là ân nhân của tôi. Tôi chưa bao giờ thấy và biết được những sự màu nhiệm lạ thường như bây giờ. Ông đã chỉ đúng con tôi. Vậy xin ông hãy chỉ cho tôi hài cốt của con tôi...

Anh Hiệp lại dẫn người đàn bà Hoa Kỳ tiến về phía trước khoảng 20 thước rồi dừng lại. Anh đảo mắt nhìn xuống đất rồi chỉ tay vào một vùng đất đầy cỏ rậm, anh vói vói những người đi theo :

- Chúng ta hãy đào ở chỗ này. Tôi nghĩ hài cốt của người lính Mỹ ấy đã vùi dập vùi vàng tại vị trí này. Tức thì những lưỡi cuốc xẻng lạng đào xới cỏ và chỉ mười phút sau đã lộ diện bộ hài cốt.

Chuyện lạ về khả năng đầy vẻ siêu linh thần bí của anh Hiệp ngày càng được lan truyền ra vì chính ngay cả các nhà khoa học, các nhà địa chất, những chuyên gia khoa học nước ngoài đã chứng kiến tận mắt những gì anh Hiệp đã làm và họ cũng chưa tìm ra được lời giải thích.

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 3

Anh Tôi

Anh Tôi hiện đang sống ở Quảng Bình. Anh là một thanh niên bình thường nhưng có khả năng khác thường là có thể tìm ra những hài cốt của những người chết đã bị thất lạc. Theo lời kể của những nhân chứng ở Đồng Hới và xã Đức Ninh thì có lần có một người tên là HY Văn làm việc tại công ty kinh doanh ngoại thương tại thị xã Đức Ninh. Anh này đang chuẩn bị làm nhà và sau khi đục móng xong, anh ta cảm thấy như có điều gì bất ổn hồi hộp trong lòng nên vội vã tìm đến nhờ anh Tôi xem thử khu đất trong nhà có gì lạ không. Anh Tôi liền đến đứng trước nền nhà mới tập trung tư tưởng nhìn vào khoảng đất. Sau mười phút đồng hồ, anh Tôi quay qua nói với anh Hy Văn:

- Tôi thấy dưới nền nhà của anh có một bộ hài cốt của một người đàn bà. Bộ hài cốt này hiện nằm dưới một lớp than. Ngoài ra nơi nền nhà thuộc gian dưới có một vật, có lẽ là một cái hũ bằng sành hay bằng đất niêm kín. Anh hãy đào lên và đem cái hũ ấy chôn chung với hài cốt người đàn bà cho đàng hoàng tử tế.

Anh Hy Văn nghe qua vừa kinh hãi vừa lo sợ nên vội vàng cùng bạn bè phụ lục đào sỏi lại nền móng

và qua/ nhiên thấy một lợ than đen lộ ra có một bộ xương trắng. Anh Văn cẩn thận bóc hết xương cốt bỏ vào một tấm ni-lông lớn. Đồng thời lại đào xới ở nền gian dưới và cũng thấy một cái hũ sành niêm kín không biết có gì bên trong nhưng anh không dám đập ra xem. Tất cả gom lại và khâm liệm cẩn thận rồi đem chôn nơi một vùng đất khô ráo.

Câu chuyện được anh Thái Ngọc San viết lại và đăng trên báo Thanh Niên Saigon ngày 24 tháng 7 năm 1991. Theo anh San thì người đã chứng kiến sự kiện này tên là anh Rõng. Anh Rõng mô tả rằng khi nhập thân để truy tìm hài cốt người quá cố, anh Tỏi nhắm hai mắt lại, miệng lâm râm đọc những câu chú rất lạ. Lúc đó mặt anh trắng bệch như không còn sinh khí, người bất động. Có thể nói đó là hình ảnh của một người chết. Có lẽ lúc đó anh Tỏi đã xuất hồn để đến một cõi giới nào khác (nếu nói theo cách lý giải của những nhà nghiên cứu về các hiện tượng siêu linh huyền bí).

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 4

Cậu Bé Có Thiên Nhân

Theo các vị Lạt Ma Tây Tạng cũng như các sổ sách cổ tại các tu viện lâu đời ở Lhasa thì khả năng này rất hiếm thấy trong nhân loại. Không phải ai cũng đều có được dù mỗi người trong cơ thể đã tiềm ẩn khả năng này. Tuy nhiên từ khả năng tiềm ẩn, muốn bộc phát thành hiện thực là một điều vô cùng khó khăn. Duyên cơ để khai thông, đánh thức tiềm năng ấy là cả một điều huyền bí lạ lùng. Phải được một cơ may nào đó có một đạo sư ấn vào huyết đạo giữa hai chân mày hoặc đôi khi vì một tai nạn, một sự cố bất thường nào đó xảy ra khiến cho khả năng được kích động và trỗi dậy. Tại Tây Tạng có một gia đình chuyên về đập đá gồm hai vợ chồng và một người con trai. Một hôm đang hì hục đập đá, bất ngờ một mảnh đá văng ra trúng ngay giữa huyết đạo (vùng nằm giữa hai con mắt gần hai chân mày) của người con trai khiến cậu ta choáng váng mặt mày. Ngày hôm sau, cả gia đình lại tiếp tục lên địa điểm cũ để đập đá. Nhưng lần này, lúc người con trai dự định đưa búa lên định đập vào khối đá thì bỗng nhiên cậu ta dừng tay lại và nói với người cha:

- Ô! Con thấy ở dưới lớp đất gần khối đá này có thân xác của một vị đạo sư.

Cha mẹ người con trai tưởng con nói đùa nhưng người con quả quyết như thế và nhất định ngăn cản

người cha đập đá bằng mọi cách. Hai hôm sau, hai cha con cùng với một người đàn ông trong xóm đến địa điểm ấy với cuốc xẻng. Họ đào đất xem thử có gì đặc biệt dưới đó không và quả nhiên họ thấy một thi thể của một vị đạo sư già được đặt trong một lớp ván đã mục nát.

Nhục thân của vị đạo sư đó được đưa về an táng trong một ngôi đền gần một tu viện lớn cách Lhasa khoảng 200 dặm. Từ đó người con trai kia thường giúp dân chúng tìm kiếm những mạch nước ngầm và những hài cốt thất lạc. Theo các vị Lạt Ma Tây Tạng thì đây là trường hợp đặc biệt hiếm có về khả năng huệ nhãn được khơi dậy. Người con trai kia trong cơ thể đã tiềm ẩn khả năng này và tác động bất ngờ của mảnh đá văng trúng huyết đạo giữa hai con mắt là tác nhân kích thích để phát huệ nhãn giống như luồng điện đã có sẵn nhưng mạch điện còn hở nên đèn không sáng. Chỉ khi nào đóng mạch điện thì điện mới sáng lên mà thôi. Tuy nhiên, cũng theo vị Lạt Ma Tây Tạng thì sự kiện mảnh đá văng vào trán ấy thật sự không phải do tình cờ mà là một cơ duyên, một sự "cố ý" phát sinh từ một siêu hình nào đó tác động vào. Có thể do chính năng lực của vị đạo sư đã quyết định "khai thông huyết đạo" cho cậu con trai ấy.

Sự kiện những người có khả năng nhìn thấy những hình ảnh, sự việc mà người thường không thấy được đã và đang là sự kiện có thật trên thế giới chứ không phải là chuyện mơ hồ mê tín huyền hoặc.

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 5

Đại Sư Trailinga

Các tư liệu sách vở cổ xưa của xứ Ấn đã ghi lại rất nhiều về những con người có những quyền năng lạ lùng như Đại Sư Trailinga một nhân vật phi thường có tuổi đời gần 300. Vị Đại Sư này thường ăn rất ít, suốt ngày chỉ tham thiền nhập định trong một thiền viện nhỏ hẹp bằng đá và đất. Theo các tài liệu thu thập được của một tu sĩ thuộc phái Yoga tên là Yogananda, (một vị thiền sư nổi tiến của Ấn Độ) thì Đại Sư Trailinga có nhiều khả năng siêu phàm khó có ai tưởng tượng được như đi trên nước. Lặn sâu dưới nước mấy ngày vẫn không chết. Đại Sư Trailinga còn có khả năng chữa được lành cho người bệnh nhất là bệnh nan y qua đôi tay của mình, nhiều người bệnh chỉ sờ vào đôi chân của Đại Sư cũng đã thấy bệnh thuyên giảm do năng lực siêu đẳng trong người của ông ta truyền

sang.

Điều kỳ lạ là Đại Sư Trilinga còn có thể uống bất cứ loại chất độc nào vào người mà không sợ bị ngộ độc. Ngay cả những loại acid cực mạnh như loại acid nitrique đậm đặc cũng không làm miệng lưỡi gan ruột ông bị cháy. Sự kiện vừa kể thật ra khá phổ biến ở Ấn Độ thời xưa. Như có lần một phái đoàn ngoại giao của tiểu vương Ranjit Singh đã qua thăm nước Anh. Trong chuyến công du ấy, nhà vua đã đem theo nhiều người có khả năng siêu phàm để giới thiệu những khả năng về huyền thuật của người Ấn Độ. Một đạo sĩ đã cho các nhà khoa học tại Đại học nổi tiếng của nước Anh là Đại Học Oxford chứng kiến tận mắt những chất độc, những chất vô cùng nguy hiểm lưu trữ cẩn thận tại một kho chứa của phòng thí nghiệm hóa học đều được các đạo sĩ này yêu cầu dùng thử. Ông đã uống một số lượng chất acid đậm đặc, khói bốc nghi ngút trước một số đông giáo sư và sinh viên khiến mọi người đều kinh ngạc.

Nhưng sự kiện làm cho các khoa học gia kinh ngạc hơn nữa là khi đạo sĩ này yêu cầu hãy đào một cái hố để chôn sống ông ta xuống đó trong khoảng 48 ngày. Lúc đầu các nhà khoa học Anh tỏ ý nghi ngờ nhất là các y bác sĩ tại các bệnh viện và các viện nghiên cứu y khoa. Những người này tỏ sự chống đối ra mặt. Khoa trưởng của một đại học Y đã phát biểu như sau:

- Chúng ta không nên phí phạm thì giờ vào những trò bịp bợm, ảo giác. Nhà khoa học chỉ nên nghiên cứu và tìm hiểu sự kiện đúng với tinh thần khoa học thực nghiệm. Chưa đến lúc chúng ta tìm hiểu những trò vô bổ, những điều thực hiện qua kỹ xảo của những ảo thuật gia, những Fakir...

Tuy nhiên khi tiểu vương Rajit Singh đọan chắc với chính phủ Anh là ông ta với thiện chí đã đem chút văn hóa, nghệ thuật và khả năng của người Ấn Độ nói riêng và Đông Phương nói chung đến nước Anh và tuyệt nhiên không sử dụng bất cứ ma thuật nào thì viện trưởng Đại Học Oxford đã gạt ra ngoài tai những chống đối của một số giáo sư, những nhà khoa học và yêu cầu vị đạo sĩ hãy thực hiện điều ông nói.

Trước tiên các nhà khoa học yêu cầu được phép khám nghiệm, kiểm tra thể chất, sức khỏe đạo sĩ. Đây là ý đồ của các nhà khoa học muốn xem thử vị đạo sĩ này có uống loại thuốc gì hay không. Bác sĩ Claude Wade đã được chỉ định để lo phần này. Người ta đào một cái hố vừa đủ để thả chiếc quan tài mà trong đó vị đạo sĩ nằm duỗi tay chân như người đã chết. Nắp áo quan được đặt lại cẩn thận có niêm phong. Người ta ghi chú giờ bắt đầu hạ huyết và lấp đất chôn vị đạo sĩ. Dĩ nhiên suốt mấy ngày đêm đều có người túc trực canh chừng cẩn mật. Đối với nhóm người chống đối, họ còn cất cử riêng những người của họ theo dõi vì biết đâu là đã có sự ngấm ngầm hỗ trợ, giúp đỡ của chính những vị giáo sư hay các nhà khoa học cho phái đoàn Ấn vì lý do chính trị, tôn giáo hay có lợi về tiền bạc bởi tiểu vương Ranjit Singh nổi tiếng là một người hào sảng?

Trong suốt 48 ngày tự chôn sống dưới đất qua sự kiểm tra nghiêm ngặt của các nhà khoa học, không ai nghĩ được rằng vị đạo sĩ kia sẽ còn sống khi mộ huyết được khai quật.

Đúng vào ngày thứ 48, vào lúc 11 giờ 20 phút trưa, Ủy Ban Khảo Học, đại diện Đại Học Oxford và rất nhiều nhân vật tay mắt của nước Anh đã có mặt tại địa điểm và hồi hộp theo dõi kết quả của một sự kiện đã gây sôi nổi dư luận trong nước. Khi nắp quan tài được bật mở, bác sĩ Claude Wade là người được phép quan sát trước tiên. Với ống nghe trong tay, vị bác sĩ này đã khám nghiệm xem thử vị đạo sĩ còn thở hay không. Chỉ mấy phút sau vừa lúc ông ta gục gặt đầu việc tỏ ý mọi việc vẫn tiến triển tốt nghĩa là vẫn còn nghe được nhịp thở và nhịp đập của tim thì vị đạo sĩ từ từ ngồi dậy ngay trong chiếc quan tài chưa kịp mang lên khỏi mộ huyết. Mọi người lúc bấy giờ đều há hốc mồm, kinh ngạc. Như vậy, một con người bằng xương bằng thịt, chui vào trong áo quan đầy kỹ rồi đem chôn hơn một tháng rưỡi trời, không ăn không uống, không thở, không hoạt động... nhưng vẫn sống? Điều này đối với khoa học có phải là chuyện vô lý giả tưởng hay không? Nhưng rõ ràng mọi sự đều diễn ra ngay trước mắt họ ?

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 6

Julia Vorobiova

Tại Lirkrain có một phụ nữ tên là Julia Vorobiova, bà là một phụ nữ bình thường giống như bao nhiêu phụ nữ khác, bà đã có gia đình, con cái đều đã khôn lớn. Chỉ có điều đặc biệt là vào năm 37 tuổi bà bị bắt tinh nhân sự và bị chạm vào một đường dây điện cao thế. Người ta đưa bà vào nhà xác vì chắc chắn là bà không thể nào sống. Nhưng lạ lùng thay, chỉ mấy ngày sau bà Vorobiova tỉnh lại và suốt gần nửa năm trời, bà Vorobiova không thể nào ngủ được vì bà cảm thấy trong cơ thể bà có một sự chuyển biến lạ lùng. Não bộ bà như rự hòa quang và bà có cảm tưởng như người bà có một bình acquy lớn sôi sục điện năng.

Dần dần cơn cuồng loạn về ánh sáng và điện lực dịu dần, bà Vorobiova đã bắt đầu trở lại bình thường. Bà đã đi lại, ăn uống, ngủ và suy nghĩ, làm việc như bao người khác. Bà khỏe mạnh, bình tĩnh. Nhưng một hôm bà bỗng hốt hoảng vì vừa khám phá ra một điều vô cùng kỳ lạ là khi bà đến tiệm bán bánh mì. Hôm đó bà gặp một thiếu phụ đang đứng đợi xe buýt trước cửa tiệm bánh. Điều kinh ngạc là bà đã thấy toàn thể mọi cơ quan, bộ phận trong cơ thể của người thiếu phụ ấy. Có nghĩa

rằng, bà Virobiova đã nhìn xuyên con người qua áo quần, da thịt họ. Bà sợ quá, dụi mắt nhiều lần nhưng lần nào bà cũng đều thấy như thế, ngay cả những người qua đường bà cũng đều thấy rõ ruột gan, tim phổi và cả những sợi gân, những mạch máu của họ.

Trở về nhà, tim bà còn đập mạnh vì hồi hộp. Bà không dám nhìn vào bất cứ vật gì vì bà luôn luôn thấy xuyên sâu vào mặt trong chứ không phải chỉ thấy ở dạng thể bên ngoài.

Nhưng rồi dần dần bà Vorobiova cũng bình tĩnh trở lại và bà tự nhiên cảm thấy vui thú và tự tin về khả năng kỳ lạ mà bà đã có được. Bà tự nghĩ "có lẽ Đấng Tối Cao đã ban cho ta khả năng này với mục đích nào đó". Từ đó, bà lại hăng hái tò mò nhìn ngắm và tìm hiểu bất cứ những gì bà thấy. Bà đã nhiều lần làm cho những người hàng xóm ngạc nhiên vì bà Vorobiova đã chỉ cho họ tìm lại được những gì mà họ làm mất... Có một lần bà đã giúp cho bác sĩ biết một cậu bé con nuốt nhầm một đồng xu vào bụng và bà vừa nhìn cậu bé vừa nói:

- Đồng xu hiện đang nằm ở vị trí của đường vòng cuối dạ dày nối tiếp với ruột non.

Từ đó trở đi có nhiều người kéo đến nhà bà Vorobiova để xin bà giúp đỡ đủ chuyện: nào là tìm kiếm vật bị mất, tìm hài cốt của thân nhân bị thất lạc, định bệnh v.v...

Các phóng viên trong nước và ngoài nước đã nghe tin lạ về bà nên đã đến gặp bà để tìm hiểu.

Có lần nhà báo Nicolai Lixovencon đến gặp bà Vorobiova, chưa kịp đặt câu hỏi, bà đã hỏi ngược lại nhà báo:

- Ông có muốn tôi nói rõ là sáng nay ông đã dùng gì không? - Ồ! Nhà báo nói, rất hân hạnh.

- Bụng ông toàn là nước Kitxen mà thôi.

Nhà báo reo lên đầy thán phục.

- Đúng! đúng! Thưa bà, sáng nay vội quá tôi chẳng kịp ăn thứ gì. Quả thật tôi rất ngạc nhiên về lời đoán của bà.

Càng ngày tin đồn về khả năng nhìn suốt mọi vật làm dân chúng khắp nơi ùn ùn kéo đến gặp bà càng ngày càng đông khiến chính quyền phải cắt cử những nhân viên an ninh đến khu vực bà ở để vấn hỏi trật tự. Vô tình bà Vorobiova đã trở nên một nữ bác sĩ chẩn bệnh chính xác còn hơn cả máy chụp quang tuyến. Đôi mắt của bà bây giờ không phải là đôi mắt của những con người bình thường nữa. Bà còn cho biết là mỗi lần đi dự tang lễ của một người nào là bà rất chán nản ngại ngùng vì bà không ngừng thấy quan tài mà bà còn thấy cả xương thịt của người chết ngay trong áo quan, xuyên qua lớp ván và những vải liệm.

- Giờ đây cái đẹp nhân thế không còn nghĩa lý gì đối với tôi như trước đây nữa. Mọi vật tôi đều nhìn xuyên suốt chứ không còn thấy ở ngoại diện. Những cô gái đẹp, những hoa hậu đối với tôi dường như vô nghĩa nếu tôi nhìn lâu vào họ. Tất cả mọi vật rõ ràng là đây về giả tạo. Vì thế tôi nghĩ rằng thật buồn cười khi ta tô điểm son phấn đầy vẻ diêm dúa cũng chỉ là để che cái thực thể bên trong mà thôi.

Một người bạn của bà ta hỏi bà một câu như sau:

- Chị thấy ra sao khi trước mặt chị là một người đàn bà đã sửa sắc đẹp trên thân mình hay trên mặt họ.

- Ô! Tôi thấy cả những vật thể để độn vú, độn mông, độn mũi, những chất để bơm vào da Những vật thể này nằm dưới da thịt họ như những viên đá lăn lóc trên đường vậy...

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 7

Nhà Tiên Tri Ấn Độ

Có thể nói Ấn độ là đất nước của sự thần bí siêu linh. Cách đây khoảng 100 năm, Ấn Độ đã có một triệu người bói toán. Theo nhà sử học nổi danh thế giới William James Durant thì có 2,728,812 nhà tu, thầy cúng...

Môn chiêm tinh ở Ấn Độ cũng rất phát triển, nhờ khoa chiêm tinh mà sau này Ấn Độ có những bộ sách quý giá làm hãnh diện cho họ như bộ Varahamihira tập trung hầu như các tinh hoa về các hệ thống chiêm tinh và bộ sách cổ Sidanta xuất hiện cách đây gần 2,500 năm.

Nhà nghiên cứu Spalding đã viết cuốn sách nghiên cứu về thế giới huyền bí ở Phương Đông có nhắc đến nhà chiêm tinh nổi danh Ấn Độ là Sudeih Babu Ông này là một học giả của xứ Ấn, có thể đoán biết quá khứ hiện tại và tương lai của mỗi con người vô cùng chính xác. Theo nhà chiêm tinh Sudeih Babu thì "Chiêm tinh học chuyên nghiên cứu sự vận hành của các hành tinh để tìm hiểu ảnh hưởng của chúng lên mỗi con người. Mỗi người khi chào đời đều đã mang sẵn nghiệp báo. Nghiệp báo này tốt hay xấu là do những gì người ấy đã làm trong kiếp trước, nghiệp báo ấy trở thành động lực chi phối tác động lên họ. Động lực ấy được sức mạnh siêu nhiên trong vũ trụ phân phối và biến thành vũ trụ tuyến phản chiếu xuống mỗi đời người. Vậy thật ra các hành tinh không ảnh hưởng gì đến đời người cả mà chúng chỉ phản chiếu lại cái nghiệp quả, cái hành động mà mỗi con người đã làm trong quá khứ và ảnh hưởng đến cuộc đời hiện tại mà thôi..."

Nhà chiêm tinh lừng danh này sở hữu một căn nhà 49 phòng, chứa đầy các sách cổ Ấn Độ trong đó có bộ sách chiêm tinh quý giá là Brahma Chirta...

Và sau đây T.H xin trích một đoạn từ sách Hành Trình về Phương Đông , nhà chiêm tinh Sudeih Babu nói về tương lai:

... " Năm 1875 đánh dấu một bước tiến quan trọng, đó là sự phát triển khoa học văn minh cơ giới cùng thuyết "Tiến Hóa" của Darwin và phong trào Thiên Chúa giáo tự do Từ đây bắt đầu một cuộc tranh chấp giữa tinh thần và vật chất. Có hai mãnh lực rất mạnh phát xuất từ hai bầu tinh tú đối cực gây nên phong trào Duy Tâm và Duy Vật. Thế kỷ 20 bắt đầu với sự phát triển cực thịnh của thuyết Duy Vật. Con người sẽ bị thúc đẩy vào các sự kiện vật chất, họ sẽ gặp các thử thách mà nhu cầu bao tử, khoái cảm xác thân tranh đấu với nhu cầu tâm linh một cách mãnh liệt. Đến khoảng 25 cuối, từ 1975 trở đi thì phong trào Duy Tâm sẽ phát triển mạnh mẽ và được phổ biến sâu rộng để thúc đẩy sự tiến hóa tâm linh. Cuối thế kỷ 20 phong trào Duy Vật sẽ sụp đổ, hiện tượng nghiên cứu các giáo lý bí truyền sẽ bắt đầu...

Chắc chắn trong 25 năm cuối của thế kỷ này sẽ có nhiều thay đổi và có những cố gắng giúp cho sự tiến bộ của nhân loại, giai đoạn này rất quan trọng. Có hai loại người trên thế gian: Một loại đã thấy ánh sáng rực rỡ nơi cuối chân trời và định hướng để đi đến đó. Dĩ nhiên, họ sẽ chiến đấu cam go với các cám dỗ, các hoàn cảnh bất lợi xảy ra chung quanh nhưng ở họ, hy vọng luôn sáng rõ. Hạng thứ hai không cảm xúc được các tư tưởng thanh cao, không tin tưởng những điều cao thượng. Họ là những người lạc lõng, đáng thương vì họ sẽ phải học các bài học hết sức đau khổ cho đến khi họ hiểu biết và quay đầu về phía ánh sáng. Điều này đã và đang xảy ra...

- Chuyện gì sẽ xảy ra cho những người không hiểu biết này?.

Babu bật cười:

- Các ông nghĩ rằng Thượng Đế sẽ trừng phạt họ ư ? Không đâu họ sẽ học lấy những bài học trong lầm lỗi, trong đau khổ. Thí dụ như một người muốn đi từ quê lên tỉnh. Y có thể đi theo các đường lộ xây cất sẵn sàng, theo bản đồ chỉ dẫn. Nhưng có người cứ khăng khăng đi theo ý mình bất tuân theo luật lệ, đường dọn sẵn không thèm đi, bản đồ có sẵn không thèm nhìn. Y sẽ đi vào rừng, dẫm lên gai góc, đau đớn, lạc lối lung tung sau đó mới ý thức được sự ngu xuẩn của mình.

Đời là một bài học vô cùng quý giá mà ai cũng phải học. Cõi đời đầy những vô thường, khi thế này, lúc thế khác chứ đâu êm xuôi bằng phẳng... "

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 8

Những Người Có Thể Làm Cho Tim Ngưng Đập

Tại Ấn Độ vào năm 1837, một đạo sĩ Ấn có danh hiệu là Haridas đã làm cho các vua quan trong triều phải kinh ngạc khi yêu cầu cho quân lính đào hố chôn ông ta, 42 ngày sau đào lên ông vẫn sống tự nhiên. Riêng về trường hợp khả năng làm tim ngừng đập thì Brama là một người có khả năng đó. Có lần Brama làm biểu diễn trước một số thầy thuốc, mọi người đều hốt hoảng khi thấy Brama bất động ngưng thở, tim hết đập và mạch cũng biến luôn. Nhưng một thời gian sau, trong khi mọi người đang tính chuyện lo chôn cất thì Brama từ từ mở mắt ra và ngồi dậy. Brama đã kể lại những gì mình đã nghe thấy mọi người bàn tán trong lúc mình đang ra lệnh cho tim ngừng đập.

Khi nghiên cứu sự kiện: "Khả năng làm cơ thể tạm ngưng sống" các nhà khoa học đã lưu ý đến một hiện tượng có phần liên quan. Đó là hiện tượng Zombi.

Zombi là gì ? Đó là hiện tượng một người bất thần chết đi và được đem chôn cất đàng hoàng nhưng sau đó người ấy lại sống dậy sau khi mộ huyết được đào lên. Cho đến nay, mặc dù các nhà khoa học, trong đó giới y học xông xáo hơn cả để mong có được chìa khóa của vấn đề nhưng rõ ràng hiện tượng vẫn xảy ra mà sự thật, nguyên nhân vẫn chưa được sáng tỏ. Tài liệu nghiên cứu về hiện tượng zombi có ghi lại trường hợp có thật của một người tên là Narciss ở Haiti Năm 1962 ông này bị chứng viêm phổi nặng được chở đến bệnh viện và qua đời bác sĩ đã ký xác nhận ông Klevis đã chết và cho đưa xác vào phòng lạnh để người nhà mang chôn cất. Nhưng 18 năm sau đó người ta gặp ông này ngoài đường phố. Mặc dù ông Klevis tìm về với gia đình nhưng những người trong gia đình ông thường có vẻ e dè sợ sệt và nghi ngại về ông dù mọi mặt, Klevis kể cho các nhà báo tất cả những gì mà ông đã trải qua trong lần chết đó. Tự nhiên ông hoa mắt ù tai và bất động nhưng ông vẫn nghe tiếng người lao xao.

Rồi trong đám tang, ông nghe người nhà khóc lóc, bàn luận... Ông nghe cả tiếng cuộc xèng và tiếng đất rơi trên nắp quan tài... Rồi im lặng miên man. Một thời gian ngắn sau đó như có ai đào mộ huyết rồi nạy nắp quan tài và đem ông đi. Ông bừng tỉnh và từ đó sống với một số người không quen biết ở một nơi xa lạ. Theo những tài liệu xưa (khoảng các năm 1702 đến 1735) thì trên thế giới có những người có khả năng làm con người tạm chết rồi đánh thức dậy sau đó. Phần lớn các vị tù trưởng của các bộ lạc ở Phi Châu cũng như những thầy phù thủy ở Nam Mỹ châu đều có khả năng này.

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 9

Nostradamus Nhà Tiên Tri Lùng Danh Thế Giới

Ở Pháp ngày xưa, có nhà tiên tri lùng danh thế giới mà tên tuổi ngày nay đã được ghi vào các sách văn học và từ điển lớn. Tên thật nhà tiên tri này là Micheael De Nostradame Ông tiên đoán sự việc qua các câu thơ mà người ta gọi là câu sấm giống như sấm Trạng Trình của Việt Nam vậy. Những sấm ký này phần nhiều đều chính xác không thể tưởng tượng. Danh hiệu của ông là Nostradamus. Nhà tiên tri này đã đoán trước những sự kiện sẽ xảy ra ở một tương lai rất xa. Ông tiên đoán việc vua Henry Đệ Nhị của Pháp đã chết một cách thê thảm vào năm 1559, đoán được cả ngày mà dân chúng Pháp nổi dậy chiếm ngục Bastille của Pháp. Sự đầu hàng của quân đội Phát xít Nhật với hình ảnh khủng khiếp của hai trái bom kỳ dị thả xuống hai thành phố Nagasaki và Hiroshima Vụ cháy kinh hoàng nhất lịch sử xảy ra tại London là năm 1666. Đặc biệt, nhà tiên tri Nostradamus còn tiên tri cả vụ phi thuyền con thoi của Hoa Kỳ bị nổ khi mới phóng lên vào năm 1985. Về tương lai, nhà tiên tri cho biết là sẽ bùng nổ cuộc chiến tranh thế giới thứ 3 kéo dài gần 30 năm, bắt đầu từ 1999. Lúc bấy giờ Pháp là quốc gia bị thiệt hại nặng nề. Trước đó là sự xích lại gần nhau của hai siêu cường Nga-Mỹ. Sau cuộc thế chiến thứ 3 đầy tàn khốc, nhân loại có ai còn sống sót sẽ sống một thời gian dài thái bình, an lạc. Cũng theo nhà tiên tri Nostradamus thì ngày thế giới tận thế sẽ là một ngày nào đó của năm 3979. Trước đó, sa mạc Gobi sẽ biến thành biển. Nostradamus khác với các nhà chiêm tinh khác trên thế giới. Ông có thể đoán vận mệnh thế giới trong khoảng vài chục thế kỷ và thay vì theo dõi sự vận hành của các hành tinh ông lại thực hiện theo một phương thức rất lạ lùng: đó là sự tập trung tư tưởng như người đang thiền định để nhìn vào một chậu nước thật trong. Sự tập trung tư tưởng kéo dài một thời gian và sau đó ông vẩy nước vào cơ thể mình bằng một chiếc đĩa mỏng manh rồi lại tiếp tục tập trung tư tưởng để nhìn chăm chú vào chậu nước. Những hình ảnh sẽ hiện ra mà có lẽ chỉ có ông là người thấy và hiểu những gì trong ấy mà thôi. Qua những lần như thế, ông lại ghi chép cẩn thận vào giấy những lời giải đoán của mình. Thường những lời giải đoán rất khó hiểu. Nostradamus sinh năm 1503 và mất năm 1566. Ông là nhà Thiên Văn và Vật Lý học của Pháp. Sinh quán ông là thành phố St. Remy Tốt nghiệp y khoa tại Đại Học Montpellier. Ông ngoại của ông là một nhà bác học. Ông có vợ và con nhưng vợ con đều chết vì bệnh dịch hoành hành. Từ đó, ông trở nên dăm chiêu tư lự và chìm đắm vào nghiên cứu về huyền bí. Dần dần tài tiên đoán của ông nổi tiếng khắp nơi. Chính Nostradamus khi ở Ý đã tiên đoán một người chăn heo nghèo khổ sau này sẽ

thành vị Hồng Y của Motalto Người ấy chính là Felice Peretli Có lần một quý tộc (Seigneur de Plorinville) đã thử tài của ông bằng cách chỉ cho ông thấy hai con heo và hỏi tương lai của chúng.

Nostradamus suy nghĩ một hồi lâu rồi bảo:

- Con heo lông xám trắng sẽ bị chó sói ăn còn heo lông đen thì ngài và quan khách sẽ ăn thịt nó.

Để làm sai lời đoán, nhà quý tộc sai gia nhân giết heo trắng để đãi khách. Nhưng sau khi đã giết heo, đầu bếp mãi lo nấu các món ăn khác, bất ngờ một con chó sói lén tha con heo đã làm thịt, người nhà la lên đánh đuổi chó sói thì nó đã kéo chạy mất buộc lòng phải làm luôn con heo lông đen.

Biết rõ chuyện, nhà quý tộc hết sức bái phục nhà tiên tri, ông cũng quên mất không nghĩ rằng ông có nuôi mấy con chó sói trong vườn nhà...

nhieu tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 10

SUDEIH BABU

Người Có Thể Lấy Đồ Vật Từ Trong Không Khí

Tại Ấn Độ vào năm 1910 có một nhân vật có khả năng phân thân và tàng hình. Nhân vật đó chính là Sudeih Babu có tài liệu gọi là Sai Baba. Sudeih Babu có rất nhiều khả năng lạ lùng như có thể lấy những đồ vật ở xa, nhìn xuyên qua các vật cản. Sudeih Babu mất năm 1918. Tám năm sau vào ngày 23 tháng 11 năm 1926, tại một tỉnh ở Ấn Độ có một đứa trẻ ra đời tên là Satyanarayana Raju. Đứa bé này sau đó đã tự nhận mình là hiện thân của Sudeih Babu. Người trong làng và ngay cả cha mẹ của cậu bé cũng không hiểu cậu ta nói gì vì quả thật ít người còn nhớ lại vị thánh sống Sudeih Babu. Về sau có một ông lão đi qua làng nghe chuyện lạ mới tìm đến gia đình của cậu bé, sau khi hỏi ngày sinh tháng đẻ của cậu bé, ông lão gật gù nói:

- Trước đây tại Ấn có một người tên là Sudeih Babu, người này có nhiều phép lạ và được người Ấn trong vùng gọi là thánh sống. Trước khi qua đời, vị thánh sống này đã trở trần lại rằng tám năm sau đó ông ta sẽ lại tái sinh. Cậu bé này chính là hiện thân của Sudeih Babu.

SATYANARAYANA RAJU (là hiện thân của sudeih Babu)

Riêng Satyanarayana Raju thì càng ngày càng phát triển được nhiều tài năng kỳ diệu do một năng lực siêu phàm nào đó hỗ trợ như có thể dùng tay không lấy ra từ không khí những đồ vật một cách hết sức tự nhiên. Trước hàng ngàn người, Satyanarayana Raju đã theo lời yêu cầu của bất cứ ai lấy trong không khí ra cái mà họ yêu cầu. Những thứ mà nhiều người yêu cầu ông lấy ra từ không khí rất đa dạng, có khi là những vật mà vào giai đoạn thời gian đó khó tìm thấy, nhưng ông vẫn làm được. Theo các tài liệu trình bày về các năng lực phi thường đầy biến hóa của Satyanarayana Raju thì; từ ngày bộc lộ tài năng này ra cho mọi người biết, ông ta đã lấy được từ không khí ra hàng vạn đồ vật khác nhau : từ chén đĩa, bông hoa, vải vóc, thức ăn, sách vở và cả những thứ ít người nghĩ đến như cái gối , tổ chim, rễ cây...

Các nhà khoa học đã tìm đến quan sát và tìm hiểu. Khi hỏi rằng : do đâu mà Satyanarayana có thể lấy được các đồ vật trong không khí thì ông ta trả lời như sau:

- Sự thật chẳng có gì là khó khăn khi ta biết rằng trong vũ trụ không gian tích trữ các chất cấu tạo nên mọi vật. Vì thế muốn có được chúng ta chỉ cần lấy từ trong không khí, sự việc tự nhiên như ta thò tay lấy vật dụng trong tủ vậy thôi.

Ngoài khả năng kỳ lạ ấy , Satyanarayana còn có thể đi xuyên qua vách tường, nhìn xuyên qua sắt, gỗ, đất, đá. Ông ta có thể ngồi ở vị trí A và phân thân để đi đến vị trí B rồi trở lại mô tả tất cả những gì đang xảy ra tại vị trí B. Có lần ông bước xuyên qua một tấm gương chắn trước mặt. Sự kiện này đã được thực hiện trước một đám đông ước lượng đến mấy nghìn người. Tuy nhiên, mặc dù năng lực của ông không thua sút Sukeih Babu, người mà ông tự nhận là tiền thân của mình nhưng vẫn còn nhiều người không chịu tin ông chính là vị thánh sống ngày xưa của xứ Ấn. Một hôm trước một cử tọa rất đông, nhiều người đã yêu cầu ông chứng minh qua tài năng mình là hiện thân của Sudeih Babu Ông đã mỉm cười và đưa cao 2 tay lấy từ trong không khí hai nắm lớn hoa trắng rồi thả hoa rơi xuống sàn sân khấu. Kỳ lạ thay, các hoa trắng này đã tức thì nối kết lại thành một dòng chữ. Đó là tên của vị thánh sống Ấn Độ ngày xưa Sudeih Babu.

Các tư liệu đề cập đến Satyanarayana Raju có nhiều chi tiết rất lạ. Ngay lúc còn bé, Satyanarayana không chịu ăn thịt mà chỉ thích ăn chay. Thường ngày nhìn những người đói khổ đi ăn xin bằng đôi mắt thương xót. Cậu bé đầy lòng từ tâm đã luôn cấp gạo và thức ăn trong nhà để cho những người này...

... Nếu bất kỳ ai không tận mắt chứng kiến những gì cậu bé đã làm mà chỉ nghe qua lời kể lại thì chắc chắn sẽ cho đó là chuyện vô lý, huyền hoặc, không thể nào tin được. Nhưng ngay cả các nhà khoa học từ Nga, Đức, Pháp, Hoa Kỳ... đến Ấn Độ và tận mắt xem qua những gì mà cậu bé đã làm thì đều phải kinh ngạc và thừa nhận rằng quả thật cậu bé Satyanarayana không phải là con người bình thường và những gì cậu làm thì không thể nào lý giải được là tại sao lại có thể làm được điều

đó.

hiều tác giả

Những Người Siêu Phàm

Dịch giả: Đoàn Văn Thông

Truyện 11

THEODORA

Một Em Bé có Khả Năng Thấy Được Những "Sinh Vật" Ở Ngoài Quả Đất

Tại Bungari, vào năm 1988 dân chúng xứ nàu xôn xao bàn tán về hiện tượng em bé Theodora mới 12 tuổi nhưng có khả năng kỳ lạ là thấy và tiếp xúc được với những "Sinh Vật" ngoài quả đất. Theo lời thuật lại của bé Theodora với các phóng viên báo chí trong và ngoài nước thì em đã "thường gặp họ". Đó là những con người kỳ dị, họ đến từ những hành tinh khác. Khi trả lời những câu hỏi của nhà nghiên cứu các hiện tượng lạ xảy ra trên thế giới là Valentin Fomenko, bé Theodora đã cho biết rằng: trong số rất nhiều người có dạng thể dị kỳ hung dữ ấy lại có người rất xinh đẹp và hiền hậu.

Câu chuyện có thật về khả năng kỳ lạ của Theodora xuất phát từ hiện tượng tự nhiên đất và không khí trong vùng Theodora ở bị rung động mãnh liệt. Hiện tượng này đã xảy ra vào năm 1988 mặc dầu lúc đó không có sự loan báo nào của nha địa chấn hoặc ghi nhận là vùng có động đất. Tuy nhiên, sự rung chuyển ấy chỉ xảy ra có một lần rồi ngưng. Qua năm sau, sự rung chuyển lại phát sinh. Lần này cũng từ khu vườn rồi lan dần vào căn nhà cô bé. Cả nhà kinh hoảng. Đồ đạc trong nhà di chuyển như xe cộ chạy trên đường, chén bát, đồ đạc đổi chỗ hoặc bị liệng ra cửa sổ. Sau khi mọi sự trở lại yên tĩnh, người trong nhà thấy một điều rất lạ xảy ra cho gia đình họ: đó là cô bé Theodora giờ đây hình như không phải là Theodora nữa. Cô bé đăm chiêu tư lự, mắt hết vẻ hồn nhiên vui vẻ như mọi ngày. Luôn luôn em bé có nét mặt thất thần, tay chân thường run rẩy, và thường biểu lộ sự lo sợ, khủng hoảng tinh thần và như muốn tìm nơi ẩn trốn. Đặc biệt, em nói lưu loát như một cô giáo đang giảng bài. Em dùng nhiều từ rất chính xác và sau mỗi lần trở lại tình trạng tâm trí bình thường, em thường kể cho mọi người trong nhà nghe những gì mà khả năng thiên lý nhĩ, thiên lý nhãn của em đã thu thập được.

Em bé Theodora kể cho mọi người trong gia đình nghe về những con người kỳ dị mà em đã thấy khi căn nhà rung chuyển lần thứ hai. Đó không thể gọi họ hoàn toàn là người được, đó là những sinh vật mà cơ thể lại giống như tổng hợp của nhiều sinh vật lại. Có sinh vật có vẻ hiền từ đẹp đẽ, nhưng

cũng có những sinh vật xấu xí, dị hợm và dữ tợn. Trong khi kê, em bé Theodora kể thao thao bất tận và câu văn rất mạch lạc, từ dùng rất cao siêu vừa như một nhà khoa học, vừa như một nhà triết học. Em bé cho biết, theo nhận xét của chính mình thì đó là những sinh vật có đời sống rất cao, họ có nền văn minh rất phát triển hơn hẳn loài người của chúng ta Họ có khả năng di chuyển rất nhanh và xạ Tốc độ di chuyển của họ nhanh hơn tốc độ ánh sáng. Theo Theodora thì những người kỳ dị này đến từ những hành tinh nào ngoài quả đất. Họ đến đâu thì nơi đó tự nhiên rung chuyển, xáo trộn đến đấy. Đặc biệt nhất là chỉ có em bé Theodora mới thấy được những sinh vật này mà thôi, còn những người trong gia đình thì chẳng ai thấy gì ngoài sự rung động của nhà cửa và đồ đạc di chuyển mà thôi . Theo em, thì chỉ có em là người có khả năng tiếp xúc được với những sinh vật mà em gọi là sinh vật sống ngoài trái đất. Khi các nhà báo và các nhà khoa học đến gặp Theodora thì cô bé trả lời các vấn đề được đặt ra rất là mạch lạc.

Theodora cho các nhà khoa học biết rằng: Tự nhiên em cảm thấy khác lạ trong người, nhất là sau hiện tượng rung chuyển thứ nhất xảy ra trong khu vườn nhà em. Sau đó, là cuộc tiếp xúc của Theodora với những sinh vật ngoài quả đất. Trong số những sinh vật ấy, có một số sinh vật rất kỳ dị có vẻ dữ tợn, độc ác luôn luôn muốn tấn công và bắt Theodora Khi được hỏi là em có sợ không khi thấy những sinh vật dữ tợn đi theo sau những sinh vật xinh đẹp. Theo em thì họ giống như những thiên thần và ác quỷ mà em đã từng thấy trong truyện tranh.

Các nhà khoa học cho rằng đây là một trong những hiện tượng thuộc về thần giao cách cảm (Telepathie), mà Theodora có thể nghe, thấy và tiếp xúc được với những sinh vật kỳ lạ mà loài người bình thường không trông thấy được.

Nhà nghiên cứu các hiện tượng kỳ bí của vũ trụ Valentin Fomenko đã đáp ngay phi cơ đến Bungari và gặp em bé Theodora Sau hai lần tiếp xúc, nhà nghiên cứu này đã quả quyết em bé Theodora có khả năng tiếp xúc được với các sinh vật ngoài trái đất, vì Valentin Fomenko cho rằng hiện nay khoa học không gian và các nhà thiên văn, vũ trụ không loại bỏ vấn đề có sinh vật sống ngoài trái đất. (Một số nhà khoa học Pháp từ lâu đã tính toán rằng trong vũ trụ có ít nhất ba nghìn thế giới đặc biệt có sinh vật sống). Tuy nhiên, việc giải thích cho các sự kiện xảy ra như đã nói trên ngoài việc viện dẫn ra vấn đề cảm xạ từ xa, nhà khoa học vũ trụ nổi tiếng Valentin Fomenko còn cho rằng em bé Theodora là người có được một khả năng lớn lao về thần giao cách cảm. Theodora có khả năng đi vào trong một thế giới không gian bốn chiều khác hẳn với không gian mà chúng ta đang sống là thế giới không gian ba chiều.

Lời cuối: Cám ơn bạn đã theo dõi hết cuốn truyện.

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Sưu tầm: Thanh Vân

Nguồn: May4phuong

Được bạn: Thành viên VNTQ. Net đưa lên
vào ngày: 27 tháng 3 năm 2008